

Numeri 14:17

“Nu dan laat toch de kracht des HEEREN groot worden, gelijk als Gij gesproken hebt....”

Mozes bidt 1 aanleiding 2 inhoud

Gemeente, doopouders,

Die voorbidder, dat bent u. Dat is jullie roeping. Vorige doopdienst zeiden we dat over die verspieters. Die verspieters, dat bent u. Maar vanmorgen kunnen we het ook zeggen: die voorbidder, dat bent u. Geroepen om als een Mozes in je gezin te staan, maar ook in de gemeente, in de samenleving.

Nu kunt u denken: ja, dat geldt altijd. Voorbidder zijn. Dat begint al heel vroeg: bidden om een kind. Ik hoop dat in onze gezinsvorming dat ook plaats heeft. Bidden voor je kindje, als je in verwachting bent, als het pas geboren is. Als het opgroeit, als het ouder wordt. Als je niet meer met je kind over God kunt praten. Daarom hebben opa's en oma's het zo druk: bidden voor al hun kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen.

1 aanleiding

Maar hier is het een aparte situatie. Wat is er gebeurd? De verspieters hadden verteld. Het land dat ons beloofd is is prachtig. God heeft geen woord teveel gezegd. Maar het kost wel strijd. Maar Kaleb en Jozua hadden gezegd: en toch, toch zullen we het overwinnen. Want de HEERE heeft het beloofd. Het is de strijd waard en de strijd zal gewonnen worden. Laten we optrekken. Maar: ze weigeren. Het hoeft niet meer voor hen. We komen er toch niet. We kunnen net zo goed, nee beter, teruggaan naar Egypte.

Hoe is dat onder ons? God heeft ons het Koninkrijk der hemelen beloofd. Ja, dat zal strijd kosten. Maar het is te ontvangen, God heeft het Zelf beloofd in Zijn verbond en verzegeld met de Heilige Doop. Laten we ons bekeren en strijden om in te gaan. En als je nou hetzelfde ziet als bij Israel toen? Je merkt bij jezelf, je ziet bij je kinderen, kleinkinderen: laat maar, het hoeft zo niet voor mij. We kunnen of/en willen die strijd toch niet aan. We gaan liever terug alsof we nooit gedoopt zijn. En je merkt dat aan wat je kinderen luisteren en kijken. Aan wat ze zaterdagavond willen doen. Leven voor de wereld. De strijd ontwijken. Laat dat Koninkrijk der hemelen maar zitten, dat zal toch wel niet voor ons zijn, dan maar liever genieten van de wereld. Als je dat merkt in je hart, ziet bij je kinderen, kleinkinderen, in de gemeente?

Hoe erg is dat? Nou, zo erg dat Mozes op zijn knien valt en bidt. Dat hij voorbidder wordt. Want Mozes heeft het de HEERE horen zeggen: Hoe lang zal dit volk Mij tergen? Ik zal het met pestilentie slaan en Ik zal het verstoten. Ik maak er een eind aan. Mijn geduld is groot, maar nu is het op. Ik zal ze allemaal direct doden. Ja, juist omdat het kinderen van het verbond zijn. Omdat God zo Zijn verbond en woorden en wonderen heeft gedaan in hun midden. Ja, dan is het des te erger als je toch Gods heil afwijst. Laat maar. Als Hij je in Zijn verbond heeft opgenomen, laten dopen, heeft geroepen en genodigd. Dan is de krenking, belediging voor God des te groter als we iets hebben van: het hoeft allemaal niet voor mij. Geef mijn portie maar aan een ander, laat mij genieten van wat ik wil. Hoe erg is dat?

Zo erg, dat u op de knien valt. Als u dat ziet in de gemeente, in je nageslacht, in je gezin. Dat je voorbidder wordt. Voorbidder voor land en volk. Voor kerk en gemeenten. Voor nageslacht en gezin. Voorbidder dat God Zijn toorn nog wil inhouden. Dat God nog genadetijd wil geven. Dat God nog niet wil overgeven aan verharding en helemaal los zal laten gaan.

Bent u zo'n voorbidder? Doopouders, wij allemaal. Of..... gaan we daar heel anders mee om? Vergoelijken we het: och, ik ben zelf vroeger ook jong geweest en toen deed ik niet altijd alles volgens het boekje. Ik begrijp mijn kinderen wel. Nou, dat u ze begrijpt is goed, vanuit het besef dat wij zelf als ouders geen haar beter zijn. Laten we naast, onder onze kinderen staan. Maar dat het daarom niet zo erg zou zijn, is een grote misvatting en misleiding. Dat je daarom Gods toorn niet vreest is een grote misleiding. Dan ben je ook geen voorbidder. Je kan ook denken: och, het draait later wel weer bij en met mijzelf is het ook goed gekomen. Dat komt later wel weer goed. Laat ze een tijdje doen wat ze willen, ze merken vanzelf wel dat het dat ook niet is. Verstand komt met de jaren. Dat is een grote misleiding. Dan ben je ook geen voorbidder. Als God niet ingrijpt is de zonde een glijbaan waarop je steeds verder naar beneden glijdt. Een moeras waarin je steeds verder wegzinkt: moeras van verkeerde vrienden, verkeerde gewoontes, verkering met iemand die niet gelooft en je kind meetrekt daarin. En....gaan we er dan vanuit dat onze kinderen natuurlijk nog ouder zullen worden en niet voor hun 20^e zullen kunnen sterven?

Bent u zo'n voorbidder? O HEERE, spaar onze kinderen nog, onze kleinkinderen, gemeente, kerk, maatschappij. Want Uw toorn zou terecht zijn. U zou in kunnen grijpen en terecht. Vreest u Gods toorn wel eens over de zonde, over de zonden van je kinderen, kleinkinderen? Het spreekt niet vanzelf dat wij en zij nog tijd krijgen. Dat God Zijn toorn inhoudt. Als we het met alcohol niet zou nauw nemen, zaterdagavond

uitgaan tot laat in de nacht, gaan naar voetbalwedstrijden van het Nederlands elftal en daar ons hart aan ophalen, films kijken waarin de zonde gepromoot wordt om van te genieten. Dan wordt God getergd, dan wordt Zijn toorn uitgedaagd. Als wij uitstralen: Uw Koninkrijk, laat maar, dat hoeft zo nodig niet, laat ons zelf bepalen waar we van genieten willen. Dan wordt Zijn toorn opgewekt. Dan spreekt het niet vanzelf dat alles doorgaat, dat ons leven blijft.

Ik heb wel eens gedacht, gevreesd afgelopen jaren, zou God een keer moeten ingrijpen door iemand jong te laten sterven? Dat is niet gebeurd. Ik ben er wel eens bang voor geweest. Maar zou dat gekomen zijn omdat wij zo trouw Hem dienen, of omdat er voorbidders zijn in Waarder voor ons, voor jullie?

Zijn wij voorbidders? Worstelt u met uw kinderen om God? Dat ook. Ja, we kunnen ze niet tegenhouden. Maar hebt u het wel geprobeerd? Tot het uiterst toe met woorden en gesprekken? Of laten we hen te makkelijk gaan? Worstelt u met God om uw kinderen? O God, ze zijn vanavond ergens naar toe waar U ze niet wilt zien. Als ze nou vannacht toch eens een ongeluk krijgen en niet meer thuiskomen, maar voor U moeten verschijnen? Terwijl ze daar vandaan komen waar U ze niet wilt hebben. Worstelt u met God om uw kind? O HEERE, geef ze nog tijd, spaar ze nog. Houd Uw terechte toorn in.

Bent u een voorbidder? Worstelaar. Dat kost echt energie. Zo worstelen om je gezin, de gemeente, de kerk met God. Hoeveel zijn erin Waarder? Nu, doopouders, denkt u misschien, dat hebben wij gelukkig nog niet. Zover is het nog niet en komt het misschien ook wel niet. Weet wel, dat hebt u beleden, dat ook uw dochttertje er toe in staat is, ja ertoe geneigd is, zeker God verachten en verlaten zal. Tenzij.....dat het wederom geboren wordt. Dan weet u wat u te doen staat: daarom bidden. Daarom smeken bij God. Laat het jong U mogen kennen en liefkrijgen en dienen.

Voorbidder zijn. Net als Mozes. Net als de meerdere Mozes. Hij bad voor degenen die God verachten. Die zeiden: dat Koninkrijk met die Koning van U, houd dat maar voor Uzelf. Die de Koning Zelf veroordeelden, kruisigden. Hoe kun je meer laten blijken dat het allemaal niet hoeft voor je dan zo? Hoe kun je meer laten blijken dat Gods zorg en trouw allemaal niet voor je hoeft, dan zo? Door de Koning te kruisigen. Gods toorn zo op te wekken: Hij ziet vanuit de hemel dat de Zoon van Zijn liefde gekruisigd word. Zijn Kind. Nou dan voel je toorn opkomen. Om in te grijpen, om te oordelen, weg te vagen. Maar Jezus Zelf bidt: Vader vergeef het hun, zij weten niet wat zij doen. Vader houd Uw toorn in, spaar ze, geef ze nog tijd.

En meer nog deed Hij: Hij bidt niet alleen voor overtreders. Hij stierf ook voor overtreders. Hij droeg de schuld weg. Vader, toorn op Mij. Vader laat Uw toorn dan op Mij komen. Dat deed Mozes niet, kon Mozes niet, dat deed en kon Hij en wilde Hij. Laat Uw toorn dan Mij treffen. Opdat er vergeving is, opdat er genade is, opdat er een Vader is Die op de uitkijk staat. Op de uitkijk naar verloren zonen en dochters. Keer terug. Er is plaats. Er is vergeving. Er is genade.

In Zijn licht, aan de voet van het kruis, zou je daar niet bidden, voorbidder zijn? Want nog is God genadig. Bidden voor je kind, kleinkind, gemeente, kerk en samenleving.

2 inhoud

Wat bidt Mozes. Wat je als je voorbidt voor je gezin? Luister maar naar Mozes. Dat is het mooie dat er gebeden in de Bijbel staan. Dat de Psalmen in de Bijbel staan, die ook vaak gebeden zijn. Dan kunnen we die overnemen. Soms ben je zelf zo emotioneel, zo overweldigd, of is het zo ingewikkeld dat je niet weet wat je bidden moet en zult. Wat goed als je dan Psalmen kent, gebeden uit de Bijbel kent, zodat je die erbij kunt nemen, na kunt bidden. Mooi als je dat weet: als ik dankbaar ben, zou ik Psalm 103 kunnen bidden, als ik diep in de put zit, Psalm 88, als ik niet weet hoe het moet Psalm 25, als mijn kinderen afdwalen Psalm 74 of dit gebed van Mozes.

Wat bidt Mozes? De eigenlijke zin is deze: laat de kracht des HEEREN groot worden. Mozes bedoeld daarmee: Laat Uw kracht groot worden door het volk in Kanaan te brengen. Door ons het land der belofte te laten beerven. Door ons te zegenen. Door ons in het Koninkrijk der hemelen te brengen, ons en onze kinderen. Door ons allen kennis van Jezus te geven, geloof in Hem, tot bekering te brengen. Door ons tot Uw eer te laten leven. Ons toe te laten nemen in godsvrucht en heiligheid. Laat Uw kracht groot worden.

Ja, en Mozes beseft: voor deze dingen is Uw kracht nodig, HEERE! als hij dat volk hoort en ziet, dan beseft hij: wij kunnen praten wat we willen, argumenten wat we willen, getuigen wat we willen, maar daarmee krijgen we het volk niet om, daarmee krijgen we ze niet in het spoor van Kaleb en Jozua. Al praten we nog uren en uren, dat helpt er niet aan. Laat Uw kracht groot worden. Ja, dat leer je dan wel. Als zo iets meemaakt in je gezin. Bij één van je kinderen of kleinkinderen. Of bij één van je ouders. Of bij je man of vrouw. Je vriend of vriendin. Dat je wel doorkrijgt: wij krijgen het niet om. We kunnen praten, polderen of verbieden wat we willen, maar wij krijgen het niet voor elkaar. Hun hart kunnen we niet veranderen en omzetten. We kunnen ze niet laten willen wat ze haten en niet laten haten wat ze zo graag willen. Dat

overblijft: HEERE, laat Uw kracht groot worden. Uw kracht. Groot ja, want er is een wonder nodig, een ontzaglijk wonder om zo'n onwillig hart om te buigen en zo'n hard hart te verbrijzelen.

Het verdrietige is dat we dat vaak pas echt beseffen als het uit de hand is gelopen. Maar dat geldt nu ook al, doopouders: u krijgt deze baby'tjes niet tot geloof. U krijgt hun hartjes niet nieuw. U krijgt hun wil niet gebogen. Dat geldt nu al. Op z'n best en op z'n hoogst kunt u het, als ze een wat meegaand karakter hebben, achter u aan meenemen voor het oog. Zodat iedereen zegt: wat een keurig gezinnetje is dat toch. Maar hun hart veranderen kunt u nu ook al niet: wees voorbidder: HEERE, laat Uw kracht groot worden.

En dan heeft Mozes drie redenen waarom Hij dat bidt, durft te bidden, met vertrouwen en verwachting bidt. Voorbidden met vertrouwen, met verwachting. Bidden voor jezelf met vertrouwen en verwachting.

Ten eerste heeft Mozes gezegd, daar begon hij mee: wat zullen de Egyptenaars zeggen als U Uw volk Israel nu uitroeit op mij na? Want die weten wel dat U Zich aan Israel verbonden hebt. En dan zullen ze zeggen: Ha, hun God heeft het geprobeerd met ze, maar het is Hem niet gelukt. O HEERE, Uw eer wordt toch veel meer gediend als U ons in Kanaan brengt zodat de volken zeggen: hun God is een God van macht en trouw. Het is Hem toch gelukt. HEERE, denk toch aan Uw Naam en Uw eer. Die U met ons verbonden hebt in Uw verbond.

Kijk, krijgen we zo aangereikt vanuit dit gebed. God heeft Zijn Naam verbonden aan ons en ons kinderen. In Zijn verbond, in de Heilige Doop. Wij zijn, ingelijfd bij Israel, Uw volk. En daarom is het tot eer van Uw Naam als u ons en onze kinderen brengt in Uw Koninkrijk. Dat is voor Uw Naam zo heerlijk. O HEERE, doe het om Uws Naams wil. Als ook ons kind dat zo tegen U ingaat, tot bekering komt, dan gaat daar iets vanuit voor heel de omgeving. Van Uw macht, van Uw eer. U hebt toch onze zaligheid verbonden aan Uw Naam en eer. O HEERE, laat Uw kracht groot worden!

Ten tweede valt Mozes terug op wat de HEERE gezegd heeft: direct na onze tekst. U hebt gezegd: De HEERE is lankmoedig en van grote goedertierenheid, vergevende de ongerechtigheid en de overtreding. Zo bent U. En wat blijkt dat heerlijk in Uw verbond. U hoeft niet barmhartig gemaakt te worden, niet lankmoedig of goedertieren gemaakt te worden. Maar U bent het.

Kijk, we krijgen zo aangereikt vanuit dit gebed. En dat laat met name de kinderdoop zien: God is barmhartig en lankmoedig en een vergevend God. Dat is Uw verbond van kind tot kind. Dat toont de

kinderdoop. Niet: als wij U zoeken, dan wordt U barmhartig, als wij U vragen, dan wordt U lankmoedig. Nee, nee, maar dat bent U puur vanuit Uzelf. En de kinderdoop laat dat zo zien: Ik ben barmhartig, Ik ben gewillig, Ik geef Mijn beloften, voor alles uit, tegen alles in, omdat Ik zo ben. O HEERE, dat hebt U toch gezegd en verzegeld. O wees dan ook nu barmhartig en genadig, lankmoedig en vergevend. Wees zoals U bent.

En het derde: dat is het begin en het einde van dit gebed: HEERE, Gij hebt..... Uw daden in het verleden. Gij hebt Uw volk uit Egypte geleid en uit dat land gevoerd. En: Gij hebt dit volk vergeven in het verleden. Gij hebt dit volk gespaard al zo vaak. En U blijft toch Dezelfde. Gedenk de trouw voorheen aan ons betoond.

Kijk, krijgen we zo aangereikt vanuit dit gebed. HEERE, U hebt zulke grote dingen gedaan in het verleden. In ons voorgeslacht, misschien weet je daar wel van: in het leven van je opa, oma. Vertel dat ook door. In de gemeente. God heeft zulke grote dingen gedaan in onze gemeente in het verleden, langer geleden, korter geleden er hebben er belijdenis gedaan en zitten op belijdeniscatechisatie die dat een paar jaar geleden echt niet hadden gewild en voor kunnen stellen. O HEERE, wees en blijf Dezelfde, gedenk de trouw voorheen aan ons betoond.

Voorbidder zijn: we leggen onze gebeden neer op Uw Naam, op Uw Woord en op Uw trouw. Bent u zo voorbidder? En bidder? Dat ben je als niks anders hebt waar je je gebed op neer kunt leggen. Dat begrijp je wel: iets neerleggen. Anders valt het omlaag, op de grond. Je schrijft, je pen je moet ergens op neer kunnen leggen, anders valt het. Je gebeden moet je ergens op neer kunnen leggen, anders zinken ze weg naar beneden ipv naar boven. Maar waarop? Op iets van jezelf? Op je eigen trouw, je eigen opvoeding, je eigen goede bedoelingen? Leg je gebed daar eens op....nee het zakt het doorheen, het valt, het houdt het niet. Want al die dingen hebben zelf ook al vergeving nodig. Waar dan je gebed op neerleggen? HEERE, op Uw Naam, Uw Woord, Uw trouw. Dat houdt het.

En God verhoord. Het volk wordt niet weggevaagd terstond. Ze worden wel gekastijd. 38 jaar moeten we door de woestijn gaan zwerven. En allen die 20 of ouder zijn zullen dan wel sterven. Maar: ze krijgen nog tijd. Ze krijgen nog genadetijd. Dankzij Mozes voorbidding en Gods genade. Dankzij voorbede en Gods genade is er nog levenstijd. Ook al zou het tijd zijn van kastijding en beproeving en lijden. Het is nog tijd, levenstijd. Wij leven en onze kinderen. Dat is een wonder! Sta daar eens bij stil! Wij mogen leven, genadetijd krijgen.

Dat laat de doop al zien dat dat een wonder is. Wij onze kinderen zouden ondergaan, verdrinken in Gods toorn, maar het water gaat weer over. We komen weer eruit. God gunt ons leven in Zijn verbond.

En als je Hem kennen mag, wat een wonder: HEERE, U spaarde me in de tijd dat ik tegen U inleefde. Wat een wonder ik ben niet gestorven toen ik nog onbekeerd was. Misschien was er wel een biddend moeder of opa of ouderling voor me.

En als je de HEERE niet kent, niet zoekt: je leeft nog. Wat een wonder. Er wordt voor je gebeden, de HEERE is lankmoedig. Daar komt een keer een eind aan. Gebruik de tijd die je krijgt, die u krijgt. God vergeeft degenen die wederkeren en hun schuld belijden. Maar wie in zijn zonden volhard en zich niet bekeert, die zal zijn straf te dragen hebben. Dan val je toch nog onder het oordeel. Maar je krijgt nog tijd. Nog tijd. Nog wel. Zoek de HEERE en leef. De Vader staat op de uitkijk met uitgebreide armen. Elke dag weer, totdat.....

Amen